

Psalm: 4: 7-9

*Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien?
Verhef over ons het licht van Uw aangezicht, HEERE!
U hebt mij meer blijdschap in het hart gegeven
dan ten tijde dat zij hun koren en hun nieuwe wijn in overvloed hadden.*

*In vrede zal ik gaan liggen en weldra slapen,
want U alleen, HEERE, doet mij veilig wonen*

I AM STERDAM (n.a.v. Psalm 4:7-9).

Ze viel me op in de trein van Veenendaal naar Amsterdam.
Keurige dame, ruim in de dertig.
Hoogopgeleid, aan haar multi-tas en multitasken te zien.
Wel wat gespannen.
Op Amsterdam Centraal stapte ze uit.
Daar moest ik ook zijn.
In de drukte verloor ik haar uit het oog.
Een kwartier later zag ik haar wéér.
Op de Dam.
Bij een man, met een klapstoel en een tafeltje.
Ze had haar handen open gevouwen.
Hij las er de lijnen in.
Ik zag dat ze huilde.
Ze betaalde hem 50 euro.
Opgelucht ging ze verder.

Angst voor de toekomst

Wat is dat toch, dat mensen zó gespitst zijn op de toekomst?
Een consult van nog geen 5 minuten voor 50 euro?
Is het omdat we, ongelukkig met het heden, hopen dat het straks beter gaat?
Of gelukkig met het heden, bang dat het zó mooi niet blijft?
Er is goud te verdienen, als je aan mensen iets over hun toekomst laat zien.
Maar eerlijk gezegd, ik geloof niet in Tarotkaarten, in handlijnen lezen, in glaasje draaien, in allerlei hocus pocus.
Maar is er dan helemaal niets te zeggen, hoe je leven er uit ziet over één, twee, tien jaar?
Het leven van je kinderen, je kleinkinderen, volgende week?
De warrige wereld om je heen?
De terreur, het milieu, het zika-virus, de wankelende kerk?
Jazeker en nog betrouwbaar ook!

Ik was op weg naar de kerk.
Het kleine Begijnhofkerkje in een zijstraat van de Kalverstraat.
Drie kwartier zingen, bidden, lezen, luisteren.
Een middagpauzedienst.
Drie uur reizen voor drie kwartier rust?
Niet: je handen open leggen, maar ze vouwen!
Niet aan mensen vragen 'wat denkt u?', maar aan God!
Zijn betrouwbaar Woord!

We lazen Psalm 4

Mooie woorden voor mensen, die onzeker zijn.
Eerlijke vragen van mensen vol onrust.
Wat is het verschil tussen mensen van de wereld en kinderen van God!
Tussen wie alleen door het leven gaat of samen met Hem!

Prachtig slot over vrede en vreugde, die God geeft.
We zongen erover.
We baden er voor.
We noemden de Naam van Hem, Die ook Zijn Handen opende.
Niet op een tafeltje, maar aan een kruis.
Het kruis van Golgotha.
Vrede voor wie bij HEM leert schuilen.

Terug naar de trein. Er was veel te zien op de Dam.
Jongleurs en één actors. De man met het tafeltje was weg.
Had hij zijn buit binnen? Ik miste hem niet.
Drie uur reizen voor drie kwartier rust.
Het was mij goed.
Een gratis consult.
Kan het mooier?

*Kome wat komt, in Uw licht zijn we veilig geborgen,
Uw zegen draagt ons door dagen van ziekte en zorgen,
Gij houdt de wacht en ook al dreigt soms de nacht,
reeds glanst het licht van de morgen.*

P.Vermaat, v.d.m.